

בשמונה מיני לבושי כבוד, שלם בכל הכתרים, שלם למעלה, שלם למטה.

ובב"ר צריך להראות מעשה. ולכן נעשה באהרן המעשה למטה, כדי שיתעורר כף למעלה והכל ימצא בגנון אחד, ואז כל העולמות מתברכים, ונמצאות ברכות על ידי הכהן. וכאן משתלם הפהן בכל פראוי.

דמה עגל, שכתוב עגל בן בקר לחטאת? משום אותה החטאת שעשה בראשונה. ואיל לעלה, מה הטעם איל? משום אילו של יצחק, שהיה עולה תמימה, ואת זה ראוי להקריב, כדי להשלים את הכל. והמקום הזה נשאב מצדו של יצחק. והאיל הזה, בשביל האיל של יצחק נקרב עולה, (משום שהיא עולה) שהרי עולה למעלה עולה, וכדי לעטר אותה בשלמות. עגל ואיל. עגל בשבילה כמו שאמרנו. איל - להשלים אותה בשלמות של יצחק פראוי.

וישראל שחטאו עם הפהן בזה, מקריב כגון זה, שכתוב ושור ואיל לשלמים לזבח לפני ה'. שור - על מה שחטאו. ואיל - להשלים את המקום הזה בשלמותו של יצחק.

מה שונה בכהן שכתוב בו עגל לחטאת, ולא כתוב בישראל שור לחטאת? אלא ישראל הרי קבלו עגש בראשונה, ומשום שקבלו עגש בכמה מקומות, על פן הקדוש ברוך הוא לא רצה להזכיר להם את חטאייהם כבראשונה, ועל פן לא כתוב כאן לחטאת, אלא לשלמים, כדי להראות שלום, שהרי הקדוש ברוך הוא בשלום עם ישראל על זה.

אבר אהרן, שהרי לא קבל עגש

דמוניה (ס"א דאמוני) ישראל. ואשתכח פהנא שלים בכלא, בתמניא מיני לבושין דיקר, שלים בכל פתרון, שלים לעילא, שלים לתתא. ובב"ר, בעי לאחזאה עובדא. ועל דא אתעביד ביה באהרן עובדא לתתא, בגין דיתער הכי לעילא, וישתכח פלא בגוונא חד, וכדין אתברכאן עלמין פלהו, ומשתכחין ברכאן על ידא דכהנא. והכא אשתלים פהנא בכלא כדקא חזי.

עגל למה. דכתיב עגל בן בקר לחטאת, בגין ההוא חטאת, דעבד בקדמיתא. ואיל לעולה, מאי טעמא איל. בגין איל דיצחק, דהוא עולה תמימה, והאי אתחזי לקרבא, לאשלמא כלא. והאי אתר, מסטרא דיצחק אשתאב. והאי איל בגין איל דיצחק מתקרבא עולה, (בגין דאיהי עולה) דהא עולה לעילא סלקא, ובגין לאעטרא לה בשלימותא. עגל ואיל: עגל בגינה, כדקאמרן. איל, לאשלמא (דף ל"ז ע"ב) לה בשלימו דיצחק כדקא חזי.

וישראל דחבו עמיה דכהנא בהאי, מקריבין כגוונא דא, דכתיב ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יי'. שור, על מה דחבו. ואיל לאשלמא להאי אתר בשלימו דיצחק. מאי שנא בכהנא דכתיב ביה עגל לחטאת, ולא כתיב בישראל שור לחטאת. אלא ישראל הא קבילו עונשא בקדמיתא, ובגין דקבילו עונשא בכמה אתר, על דא קדשא בריך הוא לא בעא לאדפרא לון חובייהו כדקדמיתא, ועל דא לא כתיב הכא לחטאת, אלא לשלמים, בגין לאחזאה שלמא, דהא קדשא בריך הוא בשלמא בהו בישראל על דא.

אבר אהרן, דהא לא קביל עונשא מצלותא